

Lidé, kteří něco dokázali a uměli, to měli vždy těžší než ti průměrní

Rozhovor s MUDr. Janem Cimickým

Pracujete momentálně na nějakém titulu?

Před třemi týdny jsem dopsal nový rukopis, který se jmenuje Děravé síť, je to takový román ze současnosti, odevzdal jsem ho nakladatelství, takže by měl asi v příštím roce vyjít.

Je to detektivní žánr, nebo nějaký jiný?

Je to příběh člověka, který se dostane do zvláštní životní situace. Prostě najednou přestane formálně existovat z jednoho prostého důvodu, jelikož si myslí, že zahynul při autohavárii a shořel tam a pořádně se to neprověří, proto o něm zlikvidují zcela všechny záznamy. Takže když se pak najednou objeví, dozvídá se, že vlastně zemřel, že neexistuje a nikdo s ním nechce komunikovat, což je velice zvláštní situace, ale mohla by se stát, a tak je hezké si s takovýmto tématem pohrát.

Tedy on de facto ztratil vlastní život.

Ztratil identitu, ztratil svůj vlastní život, takže teď se musí snažit nějak přeseknout ten začarovaný kruh. Teď je otázkou, jestli se mu to podaří.

Někteří návštěvníci divadla se

nemohou zúčastnit Vaší přednášky, proto Vám položím opět otázku, která osobnost Vás nejvíce ovlivnila?

To je těžká otázka, protože to nebude přednáška, bude to takové povídání o lidech, které jsem za svůj život poznal, a já jsem měl veliké štěstí, protože jsem jich poznal, těch opravdu zajímavých a vzácných lidí, mnoho. Od každého z nich jsem si odnesl fakt, že čím byli tito lidé významnější, vzdělanější, slavnější, tím byli skromnější. Byli to lidé, kteří byli naprosto srdeční a otevření, a proto jsem rád, že jsem měl tohle štěstí, neboť z každého takového setkání si člověk něco odnese. Nedá se tedy říci, že by to byl jeden člověk. Za ta léta jich bylo opravdu hodně, z oblasti kultury nejvíce. Spisovatelé, herci, zpěváci, malíři, čili taková ta sorta lidí, kteří jsou mi blízcí, jelikož mám pocit, že jim více rozumím než třeba matematikům nebo jaderným fyzikům.

V jedné knize jsem četla zajímavou myšlenku, a to, že lidé, kteří mají závažné duševní onemocnění, de

facto netrpí, nýbrž žijí pouze ve vlastním světě. Souhlasil byste?

No, ony to nejsou reálné problémy, to je pravda. Jestliže trpíte duševní chorobou, nejrozšířenější je schizofrenie, tak si nemocný člověk vytváří paralelní svět. Takže tam vlastně je něco, co není skutečné, ale on tomu věří, on to prožívá, a proto se také vlastně často velice trápí. Například slyšíte hlasy, které nikdo jiný neslyší. A ty hlasy něco říkají, něco vám nařizují nebo něco komentují. Tito lidé pak mají strach a před těmito hlasy utíkají. To nejsou skutečné hlasy, to není reálné. Jsou jen v jejich hlavě, a proto ta duševní choroba je závažná a někdy připadá lidem bizarní nebo podivná, jelikož si nedokáží představit, jaké je to utrpení. Říká se, že, když chtěl Pámbů někoho potrestat, potrestal ho na rozum. Proto je pro člověka daleko přijatelnější zlomená noha než čistá deprese.

pokračování na str. 3

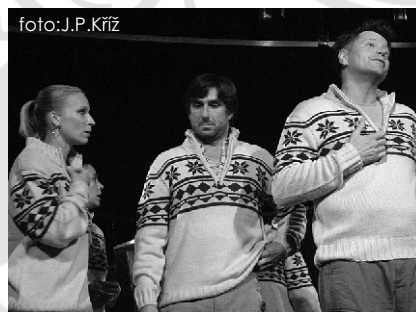
MISANTROP

Opravdu nevšední a úžasný zážitek, alespoň z mého úhlu pohledu. Představení plné živých dialogů, napínavých chvil a živé hudby.

Donutilo mě zamyslet se nad životem i nad tím, zda je lepší říct pravdu do očí, nebo být raději se všemi zadobře. Jsou kolem mě všichni upřímní? Prostě těch otázek by byla celá řada.

Těším se, že za rok budu mít možnost opět tyto herce vidět.

*Veronika Jaroščáková,
studentka SOŠ Luhačovice*

Slovácké divadlo

Slovácké divadlo zahájilo svoji činnost roku 1945 hrou Její pastorkyňa od Gabriely Preissovové. Od roku 1978 patří k divadlu i Malá scéna. Až do roku 1949 bylo divadlo provozováno jako družstevní spolek pod názvem Spolek Slováckého divadla. Představení se hrávala v Sokolovně nebo v budově Reduty. V 60. letech, kdy došlo k otevření nového divadla ve Zlíně, se uvažovalo o úplném zrušení Slováckého divadla. K tomu nakonec nedošlo, ale kvůli propuštění 15 pracovníků se divadlo stalo nejmenší zájezdní scénou. Slovácké divadlo má velmi rozmanitý repertoár. Mezi nejúspěšnější inscenace patří Rychlé šípy od Jaroslava Foglara. Premiéry se zpracování slavného komiksu dočkalo v říjnu roku 2000 na Malé scéně.

*Lenka Meluzínová,
studentka SOŠ Luhačovice*

...dnes uvidíte **BŮH MASAKRU** v podání... **Slováckého divadla**

Děláme to pro děti

Jak to tak bývá, děti se občas poperou, a jak to tak bývá, rodiče si z toho většinou nedělají těžkou hlavu. „Vyřešte si to mezi sebou sami,“ s radostí odpovídají a se zasněným výrazem vzpomínají na své ztracené mládí. Ale co když nastane situace, kdy to rodiče už prostě nechtějí nechat jen tak a snaží se vzniklý problém civilizovaně vyřešit? Snad budou úspěšní...

Vše uvidíme v podání vynikajícího Slováckého divadla. Dotkneme se otázek

zabývajících se zejména současnou společností. Angažovanost, zodpovědnost, vztah k okolí, výchova, otázky násilí. Zamýšlíte se nad uvedenými problémy také? Jestliže ano, dobře děláte. Jestliže ne, nevadí, ještě není pozdě, možná se nad nimi zamyslíte během představení, anebo po něm. Budete k tomu mít příležitost. Preji vám příjemnou zábavu. **Bůh masakru právě začíná.**

*Kateřina Syptáková,
studentka SOŠ Luhačovice*

foto: Jan Karásek

Jenom z chvály se pokroky udělat nedají Rozhovor s Michalem Isteníkem

Vloni jste v Luhačovicích hrál poprvé. Těšil jste se, že si opět zahrajete v Lázeňském divadle?

Velice, protože tady je to moc prima. Loni jsme se tu cítili příjemně, poseděli jsme a popovídali jsme si i s panem Mejzlíkem, bylo to výborné. Luhačovice nám rozumějí. Dokonce přijeli i lidé, kteří tady nehrají, ale byli tady loni.

Misanthrop je člověk, který nenávidí lidi a straní se jich. Do jaké míry se s touto postavou ztotožňujete?

Když jsem unavený, tak úplně (*smích*). Jinak ne, myslím, že nejsem úplný misanthrop, i když kluci říkali, že si mě vybrali právě proto, že se chovám podobně (*smích*).

Alcest, kterého ztvárňujete, je velmi kritický. Byl jste někdy na někoho tak kritický, ať už v divadle, či v soukromém životě?

Celé naše divadlo je založeno na tom, že jsme k sobě strašně kritičtí, protože nesnášíme, jak se všichni všude pořád chválí, a myslíme si, že jenom ze samé chvály se pokroky udělat nedají. Někdy jsme na sebe i zlí, ale víme, že to myslíme dobře. Ovšem mimo tuto partu si to radši nechám pro sebe.

Vybavíte si nějakou vtipnou historku ze zkoušek?

(*okamžitý smích*) Ježíšmarjá... takovou, co jde publikovat asi ne. To je přišerná otázka, strašně záludná. S touhleto partou se dějí trapasy neustále. V podstatě kamkoliv přijdeme, uděláme nějakou ostudu. Letos jsme byli na dovolené, jezdíme takhle každý rok jenom chlapi ze souboru, ženský jezdí na svoji dovolenou. Ta naše trvala šest dní. A bylo

to šest dní ostudy. (*smích*)

Je ve hře nějaká pasáž, s jejímž ztvárněním jste měl potíže?

Toto představení má poměrně zvláštní styl herectví. Se scénou ne že mám problém, ale je pro mě nejtěžší hned první scéna, kdy mám dialog s Filintem, ve kterém se neodehrává žádné velké drama. To se poměrně těžko hraje. Naštěstí my jsme s Jardou Matějkou (*Filint – pozn. red.*) dlouhodobí kamarádi. A náš pohled na svět se trochu různí, pochopili jsme, že když to budeme hrát úplně o sobě, to znamená, že já mu budu vyčítat jeho životní osobní postoje a on mně moje, tak to bude fungovat.

Takže jste to bral z vlastního života?

Určitě, my to tak hrajeme skoro všichni a neustále si říkáme s Jardou Matějkou, jak jsme dobří kamarádi, tak nás schválně dávají na jevišti dohromady. Už několik let si pokládáme otázku, jak dlouho naše přátelství vydrží. To řešíme v každé repríze.

Jak se Vám spolupracovalo s panem režisérem?

Spolupráce byla úplně fantastická. Zkoušeli jsme docela zvláštním způsobem. Já s Michalem Zetelem (*režisér – pozn. red.*) jsme se o tom bavili už tak tři – čtyři roky, že bychom tuto hru chtěli udělat. Pak Michal přišel, že už nastal čas a že to teda uděláme. Začal přemýšlet nad původním Moliérovým textem a zjistil, že už neví, jak to dneska udělat, protože nechtěl hrát verš s moderními kostýmy. Dialogy vznikly improvizací, která se postupem času usazovala.

pokračování na str. 3

Kdo řekl co?

Učíme se o nich ve škole, známe jejich nejslavnější díla, a přesto nás svými moudrými a vtipnými výroky dokážou zas a znova překvapit. Zkuste si náš test. Odhadnete, kdo byl autorem následujících myšlenek?

- A. Josef Václav Sládek
- B. Karel Čapek
- C. Emil Krotkij
- D. Ernest Hemingway
- E. Gustave Flaubert
- F. Honoré de Balzac
- G. Voltaire

1. Nic nečetl. Nebyl čtenářem, ale spisovatelem.
2. Autor má být ve svém díle obsažen jako bůh ve vesmíru: všudypřítomný a neviditelný.
3. Autor spíše plodný než soudný, který by požíval nezkalené pověsti, kdyby byl napsal jen desetinu svých prací.
4. Chtěl bych jednou v životě napsat knihu, která by byla tak dobrá a silná, že by upoutala i člověka stíženého zánětem okostice.
5. Autor, který se neumí odhodlat k tomu, aby snesl oheň kritiky, by se vůbec neměl dávat do psaní. Jako se cestovatel nesmí dát na cestu, spoléhá-li na stále jasnou oblohu.

Správné řešení:

1C, 2E, 3G, 4B, 5F, 6A, 7D

Vybrala a sestavila Kristýna Gregorová, studentka SOŠ Luhačovice

Rozhovor s MUDr. Janem Cimickým

pokračování ze str. 1

Ta člověka více bolí, protože duše bolí třeba více než metastázy u rakoviny.

Musí být velmi namáhavé udělovat rady takovému množství lidí. Nemáte někdy pocit, že jste si měl zvolit jinou práci? Nebo netrpíte syndromem vyhoření?

To je dost závažná otázka. Dávat rady. Já těm lidem rady ani nedávám, spíše se snažím s nimi rozebrat, co je přivádí ke mně. Chci, aby si oni vybrali, co by pro ně bylo vhodné a přijatelné. Člověk má pocit vyhoření. Musím přiznat, že se někdy cítím hrozně unavený. Když si uvědomíte, že to, co dělám, dělám 40 let. Mně, když bylo tolik, kolik je vám, a někdo mi řekl něco takového, myslel jsem si, že už dávno zemřel. A prostě najednou ten život utekl a ani pořádně nevím jak, protože jsem z těch lidí, kteří se nikdy nechtějí zastavit, ale chtějí pořád něco nového vytvářet a vymýšlet. Pochopitelně člověka vyčerpávají věci, nemyslím tím problémy lidí, ale hlouposti, s nimiž se setkáváte každý den. Velice vás dokáže vyčerpat a potrápiti zejména byrokracie. Vstupuje takřka do všeho, a zároveň tak ubírá spoustu energie, kterou by člověk mohl věnovat tomu, co skutečně chce. Spíše z těchto věcí je člověk vyčerpaný. Myslím si, že to rozhodně není mé povolání, u něhož bych si myslel, že bych měl dělat něco jiného. Mám štěstí, že nedělám pouze psychiatrii, věnuji se i psaní, tudíž mám dvě oblasti, ve kterých se pohybuji. Podívejte, třeba návštěva tady v Luhačovicích je obrovská vzpruha, neboť jsem tu najednou vzdálen každodenním problémům a trošičku si mohu odpočinout a stimuluje mne i to, že tady mohu vymýšlet všelijaké blbosti, protože, jak je známo, mužský nikdy nedospěje, říkáme tomu být puerilní, takže jakákoli blbost, co se stane, tak mužský se do toho okamžitě pustí.

Ano, myslím, že paní Divišková kdysi v televizi pronesla, že život je tragická komedie.

Nina má pravdu. Ona denně střídá různé osudy, na jednu stranu je to autentická Nina Divišková a na druhou stranu jsou to pak role, které ztvárňuje. I to je samozřejmě vyčerpávající, i když tato formulace je nadsázka. Víte, když herec představuje jeden den Cyrana z

Bergeracu, druhý den účinkuje v komedii a třetí den je Hamletem, musí se během krátké doby transformovat do někoho jiného. Ubírá to hodně energie, a jestliže to dělá opravdu dobře, je to herec od pána Boha, ukrajuje mu to ty kousičky energie, které člověk k životu potřebuje.

Zaujala Vás nyní nějaká divadelní hra?

Divadlo, to mi samozřejmě zůstalo. I ve vlastní profesi jsem se zabýval teatroterapií. Do divadla chodím rád, jelikož spousta mých kamarádů a spolužáků u divadla zůstala. Jsou to herci, kteří dnes patří ke špičce českého hereckého stavu - Jaromír Hanzlík, Petr Štěpánek, Olda Vízner, Jirka Štěpnička... To jsou lidé mně velmi blízcí. Ať už se jdu podívat na něco, co dělají oni, nebo se jen potkáme, dostáváme se zase o spoustu let zpátky. Divadlo je prostředkem k osvětlení člověka, má v sobě obrovskou moc katarze, a proto je divadlo pro člověka lékem.

Ale já mám pocit, že u našeho národa se zájem o kulturu ztrácí čím dál více.

To je docela odvážné tvrzení, já mám pocit, že je spíše potlačovaná. Jednak se jí nevěnuje pozornost a ani náležitá úcta, která by se kořenům vzdělanosti měla projevovat. Kultura se odsouvá někam mezi zboží a glorifikuje se ne skutečné umění, ale naprostě nesmysl a hlouposti. Potrhlá stvoření, zpěvačky páchající sebevraždy, jsou toho plné noviny, nebo podivné modelky, jejichž jména se neustále objevují a národu se vnucuje, že je to špička VIP osobností, a není to pravda. Pro mne zůstávají stále osobnostmi třeba mí herečtí kamarádi, o nichž jsem mluvil, protože to jsou herci, ti opravdu něco dokázali, něco umí a nejsou to věšáky na šaty, které jinak nic nepřinášejí. A to je asi základní problém, neboť kultura by měla uchovávat a pěstovat hodnoty. Když se podíváte, nejznámější jsou neherci ze seriálů, kteří nic moc neumí, a herci, kteří by opravdu stáli za to, aby o nich lidé věděli, ti se v seriálech neobjeví, tudíž jako by neexistovali. Myslím si, že to je škoda a vždy by se mělo využít to, co se nabízí. Věčná škoda je třeba, že Jan Werich velkou část svého života nesměl hrát a nejsou

foto: J.P. Kríž

zachovány věci, které by člověka potěšily. To, co se zachovalo vás potěší. Třeba Uspořená libra nebo kterákoli jiná inscenace.

Od Wericha můžeme přejít k Horníčkoví, který měl Hovory H, ale taky ne dlouho.

Tak nejen tohle, těch věcí je samozřejmě spousta. Myslím si, že pravdu máte v tom, že tento národ si neváží špiček, které tu opravdu jsou. A jestli to je z nějaký zášti nebo žárlivosti... Asi to tak bude, ale lidé, kteří něco dokázali a něco uměli, to měli vždy těžší než ti průměrní.

*Veronika Jaroščáková a Lucie Vlková,
studentky SOŠ Luhačovice*

Rozhovor s Michalem Isteníkem

pokračování ze str. 1

Takže práce byla zajímavá, ale těžká.

Proč jste šel studovat na JAMU? Chtěl jste být vždy hercem?

To vůbec ne, celý život jsem hrál fotbal, a tak jsem myslel, že se jím budu v budoucnu živit. Jednou jsem dostal nabídku jít si zahrát divadlo a chytlo mě to. Tak jsem si pohrával v amatérském divadle a přemýšlel, kam po gymplu. Šel jsem na pajdák, ale to mě moc nebavilo, tak jsem si říkal, že to zkusím, a vyšlo to. Od té doby mě to nepustilo a doufám, že mě to nepustí (smích).

*Karla Vlachová, Lenka Meluzínová,
studentky SOŠ Luhačovice*

foto: J.P. Kríž

Pořadatelé:

Občanské sdružení Divadelní Luhačovice

Spolupořadatel:

Střední odborná škola Luhačovice

Podporují nás:

Mediální partneři:

Program:**VĚC MAKROPULOS** / KAREL CAPEK

Úterý 23. srpna 2011 / 19:30 / Lázeňské divadlo Luhačovice

Divadlo: KLICPEROVO DIVADLO, HRADEC KRÁLOVÉ

Režie: Věra Herajtová

Hrají: Kamila Sedlářová, Jiří Zapletal, Vojtěch Dvořák, Filip Richtermoc, Vlastimil Čaněk, František Staněk, Dušan Hřebíček, Kristýna Kocánová, Eva Kratochvílová, Marie Kloplová a Josef Čepelka.

Elina Makropulos se kdysi stala pokusným králíčkem, neboť lidé odjakživa toužili po věčném mládí a lámali si hlavu, jakým způsobem oddálit okamžik, kdy budou postaveni tváří v tvář Smrti. Kdyby tak bylo možné se Smrtí vyjednávat a dohodnout se! Anebo jí přelstít docela a prostě žít, žít a žít!
Vstupné 230,-**NOVĚČENŤO (MAGICKÉ PIANO)** / ALESSANDRO BARICCO

Středa 24. srpna 2011 / 19:30 / Lázeňské divadlo Luhačovice

Divadlo: DIVADLO VIOLA, PRAHA

Režie: Lucie Bělohradská

Hrají: David Prachar a Emil Viklický

Strhující příběh geniálního klavíristy. Nověčento je jméno odloženého novorozeněte, jež námořníci objevili v podpalubí. V průběhu let se chlapec naučil hrát na piano tak, „že i Bůh tančil, pokud se nikdo neřval...“
Vstupné 250,-**MISANTROP** / BURANTEATR PODLE MOLIERA

Čtvrtek 25. srpna 2011 / 19:30 / Lázeňské divadlo Luhačovice

Divadlo: BURANTEATR, BRNO

Režie: Zetel

Hrají: Michal Isteník, Kamila Zetelová, Jaroslav Matějka, Dano Junas, Kateřina Dostalová, Petra Kocmanová, Martin Tlapák, Pavel Novák / Václav Hanzl

Svět je plný lží, ale já jsem schopen lásky. Váží si toho někdo?
Vstupné 230,-**BŮH MASAKRU** / YASMINA REZA

Pátek 26. srpna 2011 / 19:30 / Lázeňské divadlo Luhačovice

Divadlo: SLOVÁCKÉ DIVADLO, UHERSKÉ HRADÍŠTĚ

Režie: Igor Stránský

Hrají: Irena Vacková, Josef Kubáník, Monika Horká / hlavní cena festivalu České divadlo / Kamil Pulec

„Děláme to pro děti“. Konverzační komedie, aneb co se stane, když se dva manželské páry „v dobré vůli“ sejdou!
Vstupné 250,-**TRŮN PRO KRÁLOVNY** / JAN ŠOTKOVSKÝ, MATEJ PLÍHAL

Sobota 27. srpna 2011 / 19:30 / Lázeňské divadlo Luhačovice

Divadlo: DIVADELNÍ STUDIO MARTA, JAMU, BRNO

Režie: Sylva Talpová

Hrají: Jitka Čařourková, Silvie Soldánová, Veronika Gířová, Eva Marešová, Petra Vraspiřová, Jozef Hrušková, Martin Dubeňák, Aleš Kohout, Tomáš Majláth, Kristián Pekar

/letošní absolventi ateliéru muzikálového herectví, Divadelní fakulta JAMU /

Původní muzikál o královnách Alžbětě a Marii. Muzikál o svobodě, která nezná okovy smrti, o moci, která je naprosto bezmocná a o lásce, která prostě neměla štěstí.
Vstupné 250,-**www.divadelniluhacovice.cz****DOPROVODNÝ PROGRAM:**

Čtvrtek 25. srpna 2011 / 15:00 / Společenský dům Lázní Luhačovice

MUDR. JAN CIMICKÝ - JAK JSEM JE ZNAL ... Beseda a vyprávění MUDr. Jana Cimického o zajímavých a slavných hercích, které měl to štěstí osobně poznat a jejichž šarm a kouzlo osobnosti zůstalo ve vzpomínce...
Vstup volný

Pátek 26. srpna 2011 / 15:00 / Společenský dům Lázní Luhačovice

BOŽIDARA TURZONOVÁ, MILOSLAV MEJZLÍK - POVÍDÁNÍ Beseda s kmotrou a prezidentem přehlídky s autogramiádou, na které se můžete zeptat na cokoliv chcete ...
Vstup volný**Předprodej:****CA LUHANKA:** denně 9.00 - 12.00 / 13.00 - 20.00 / Tel.: 577 681 103**Luhainfo:** po - pá 8.00 - 18.00 so - ne 9.00 - 17.00 /

Tel.: 577 132 341, 577 133 980

Lázeňské divadlo: V den konání představení od 18.00 hodin.**Rezervace:** e-mail: kultura@lazneluhacovice.cz / Tel.: 577 682 220

Akce je pořádána pod záštitou hejtmana Zlínského kraje Stanislava Mišáka

Akce je spolufinancována z prostředků Zlínského kraje

FESTIVALOVÝ VEČERNÍK / Vydává SOŠ Luhačovice - spolupořadatel 13. ročníku přehlídky komorní divadelní tvorby DIVADELNÍ LUHAČOVICE
 Výtisk zdarma. Redakce večerníku: Jindřiška Jochová, Lucie Vlková, Veronika Jaroščíková, Michael Šopík, Karla Vlachová, Lenka Meluzínová,
 Kristýna Gregorová, Kateřina Sypťáková, Lucie Vaculová - studenti; Mgr. Jitka Dostalová, Mgr. Hana Vohnická - pedagogové SOŠ Luhačovice.
 Produkce festivalu - Jan Černobíla, Jana Vrlová, Lucie Chromková, Christine Czechová, Michaela Krčková, Anna Mimochodková - studenti SOŠ
 Luhačovice; Mgr. Zbyněk Lekeš, Mgr. Lubor Černobíla - pedagogové SOŠ Luhačovice.
 Kontakt: SOŠ Luhačovice, Masarykova 101, Luhačovice 763 26, e-mail: produkce@divadelniluhacovice.cz